

auxiliante Domino, egeris, tuis nobis litteris indicabis. De cæteris, et quæ in Hispaniarum regnis per nos disponenda provideris, et cui potissimum committenda sedis apostolicæ legatio videatur, tuis nos nuntiis et apicibus informabis. Labores autem quos in membris suis apostolorum principes quotidie patiuntur, nolito ullo modo oblivisci; sed os semper in corde bajulans, et fidelibus omnibus commendans, solationum vestrorum ope lenire festina.

CCLXXXI.

Urbani II papæ epistola ad Galonem, S. Quintini Bellovacensis præpositum. — Confirmat donationem terræ de Alnella factam a Guillelmo Parisiensi episcopo.

(Intra an. 1096-1099.)

[DOM BOUQUET, *Recueil*, XIV, 734.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio GALONI (53), præposito ecclesiæ S. Quintini, quæ Belvaci sita est, salutem et apostolicam benedictionem.

Et commissi officii nos compellit auctoritas, et specialis charitas exhortatur, ut quæ recte statuta sunt confirmare, et eis quæ sub tutela nostræ sedis sita sunt, propensiolem debeamus protectionem impendere. Idcirco donationem terræ quæ dicitur Alnella, a Parisiensi episcopo Guillelmo (54) vestræ ecclesiæ factam, præsentium litterarum assertione firmamus: quam videlicet terram prædictus episcopus a canonicis S. Germani Antissiodorensis acceperat, data nimirum in commutationem præbendæ quadam Parisiensis Ecclesiæ, præsentibus et subscribentibus fratribus utriusque capituli. Nulli deinceps commutationem hanc violare liceat, nisi forte apostolicæ nostræ sedis iudicio retractetur.

CCLXXXII.

Urbanus mittit litteras in gratiam monachorum S. Andree Viennensis quos et eorum bajulos in tantum vexaverat Guido, ejusdem urbis archiepiscopus, ut etiam ex his nonnullos in carcere retineret.

(Intra an. 1097-1099.)

[Vide RUINART in Vita Urbani II, p. 292.]

CCLXXXIII.

Urbanus Ivoni Carnotensi et Ramulfo Santonensi episcopis scribit in gratiam monachorum Vindocinensium, quos ab omni episcoporum subjectione immunes esse declarat.

(Intra an. 1097-1099.)

[Vide apud RUINART ubi supra.]

CCLXXXIV.

Monasterii Vindocinensis libertas confirmatur.

(Intra an. 1097-1099.)

[Opp. Sirmundi, III, 468.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili congregationi Vindocinensis monasterii, salutem et apostolicam benedictionem.

(53) Seu Waloni, discipulo et successori Ivonis Carnot., qui et ipse evasit Parisiensis episcopus anno 1104.

(54) Guillelmo de Monteforti, fratri famosæ illius

A Relatum nobis est quod Carnotensis episcopus a charissimo filio nostro Gaufrido, vestro abbate, in consecratione quam accepit, ab eo professionem extorsit. Quam quia contra Romanæ Ecclesiæ auctoritatem factam agnovimus, abbati quidem nos misericorditer hujusmodi noxam indulgisse noveritis. Professionem vero ipsam ita annullamus, ut nullas penitus vires obstineat. Insuper etiam ne abbas monasterii vestri deinceps episcopo professionem faciat, et nostræ auctoritatis privilegio firmatum est, et præsentibus litteris prohibemus. Si quis autem in posterum contra hæc venire tentaverit, a sanctæ Ecclesiæ liminibus arceatur, et maneat excommunicatus donec resipiscat et Romanæ Ecclesiæ satisfaciat.

B Datum Romæ viii Kal. Decemb.

CCLXXXV.

Urbani epistola ad archiepiscopos et episcopos Franciæ. — Philippum regem, qui dimissa uxore sese adulteræ addixerat, gaudet ad cor rediisse.

(Intra an. 1097-1099.)

[DACHERY, *Spicil.*, t. III, p. 431.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, charissimis in Christo fratribus MANASSE Remensi archiepiscopo, et cæteris per Franciam tam archiepiscopis quam episcopis, salutem et apostolicam benedictionem.

Charissimi filii nostri Philippi Francorum regis nuntius ad sedem apostolicam veniens, debitæ humilitatis litteras ac devotionis attulit verba; atque de illius mulieris culpa, pro qua venerabilis confrater noster Lugdunensis archiepiscopus interdictionis in ipsum sententiam protulerat, secundum fratrum nostrorum consilium satisfecit. Juravit enim quod idem rex mulierem illam postquam in manu nostra, imo per nos in beati Petri manu refutavit, nunquam eam carnaliter habuerit. Postea vero cum confratribus nostris consilium habentes, statuimus ut rex de episcopis et regni sui primatibus usque ad festivitatem Omnium Sanctorum aliquot ad nos dirigat, qui hoc ipsum quod nuntius ejus juravit, debeant affirmare. Ejusmodi igitur per legatum ipsius satisfactione accepta, eundem filium nostrum regem ab interdictionis, quæ pro hac causa in eum prolata fuerat, vinculo absolvimus, et utendi pro more regni corona auctoritatem ei præbuimus

Data Laterani viii Idus Maii.

CCLXXXVI.

Urbani epistola ad Hugonem, Cluniacensem abbatem. — Illi significat in Romana nuper synodo se decrevisse ut monasterium S. Germani Antissiodorensis, ab abbate in concilio Nemausensi sibi refulatum, ei committeretur.

(Intra an. 1097-1098.)

[BALUZ., *Miscell.* edit. Luc., II, 177.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venci-

Bertradæ quæ regi Philippo nupsit. Hic in Ecclesia Carnotensi educatus sub disciplina Ivonis, ipso agente Parisiensem episcopatum adeptus est an. 1096, licet infra requisitos ætatis annos clectus.

rabili fratri HUGONI, Cluniacensi abbati, salutem et apostolicam benedictionem.

In Nemausensi concilio monasterii Sancti Germani, quod Altissiodori situm est, abbas eandem abbatiam in manu nostra refutavit, et sæpe ab eo rogati locum ipsum ei restituere nolimus. Filius præterea noster Stephanus comes cum uxore sua nos deprecatus est ut idem monasterium tibi committeremus. Hoc ipsum in Romana nuper synodo coram ejusdem civitatis episcopo et prædicti loci fratribus a nobis statutum est. Fraternitati igitur tuæ litteris præsentibus mandamus ut præfatam abbatiam in tua deinceps provisione perpetuo disponendam suscipias et monasticam ibi religionem secundum fratrum tuorum conversationem instituas, ita tamen ut locus idem proprio abbate non careat.

CCLXXXVII.

Bulla Urbani II qua Barbastrensis sedes constituitur.

(Circa annum 1099.)

[FLOREZ, *España Sagrada*, t. XLVI, p. 245.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio PONTIO, Barbastrensi episcopo.

Miserationibus Domini multiplices debemus gratiarum actiones quod nostris temporibus Ecclesia propagatur, Saracenorum dominatio diminuitur, antiquus episcopatum sedium honor, præstante Domino, restauratur. Inter quas Herde urbis parochia Petri Aragonum regis studio majori jam ex parte Christianorum est reddita potestati, unde et nos ejusdem regis postulationibus annuentes, apud Barbastrum, quod præcipuum oppidum apud Herde adjacet, episcopalem sedem manere statuimus. Omnes etiam ejusdem Barbastrensis termini vel fines ad Herde diocesim pertinentes qui in Christianorum reducti sunt vel fuerint potestate, tuæ tuorumque successorum dispositioni episcopali jure subjacere præcipimus cum oppido Alquezar. Quod ut perpetuus (sic) firmum inviolatumque permaneat, omnipotentis Patris, Filii, et Spiritus sancti auctoritate firmamus.

CCLXXXVIII.

Urbani epistola ad Ingelrannum Laudanensem episcopum. — Hortatur ut fratribus B. Remigii altare Corbiniacense restituat.

(Anno 1099.)

[MANSI, *Concil.* XX, 678.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, INGELRANNO, Laudunensi episcopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Quanto familiaris ab Ecclesia Romana diligeris, tanto charius quos ipsa diligit favore debueras et amplecti. Idecirco ab infestatione fratrum Beati Remigii fraternitas tua cesset, et altare quod in villa quæ Corbiniacus dicitur iidem fratres habuisse noscuntur, eis restituas. Etenim personas removimus, non tamen antiquæ possessionis jus monasteriis abstulimus. In illa siquidem personarum muta-

tionis avaritiæ renovatio, et ecclesiasticarum rerum distractio contingebat. Porro altaria quæ per XI seu XXX annos monasteria possederunt, sicut in synodo constitutum est, immota eis permanere volumus.

CCLXXXIX.

Urbanus II confirmat monasterium Blaubeurense in diocesi Constantiensi, ac donationes omnes eidem ab Adelaide patrisque factas.

(Anno 1099.)

[COCQUELINES, *bullar. Rom. pont. Collect.* II, 105.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto AZELINO, monasterii Blaubeurenensis abbati, ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum.

Sicut irrationabilia poscentibus negari debet assensus, sic justa petentium votis benigna debemus assensione concurrere. Ea propter clarissimæ filiæ nostræ Adelaidis comitissæ desiderio ac petitioni duximus annuendum. Hæc nimirum ad limina sanctorum apostolorum veniens, et tuam, et viri, et et leviri sui devotionem strenue adimplere curavit: Burghonensem namque ecclesiam, cui nunc auctore Deo tua fraternitas præsidet, soceri sui studio a fundamentis ædificatum, secundum ipsorum vota supra sacrosanctum B. Petri altare obtulit, et per manum nostram in proprium sedis apostolicæ alodium delegavit: quam videlicet oblationem scriptorum nostrorum petiit auctoritate confirmari. Nos igitur præsentis decreti auctoritate sancimus ut tam præfatus locus quam universa quæ ibidem supradictorum comitum Henrici et Hugonis, seu prænominate Adelaidis comitissæ largitione collata sunt, vel in futurum ipsorum aut aliorum fidelium oblationibus conferentur, sub apostolicæ sedis tutela integra semper et illibata permaneant, servorum Dei illic degentium usibus omnimodis profutura; salva Constantiensis episcopi canonica reverentia: ut tamen ex eodem loco unius bisantii census annuus Lateranensi palatio persolvatur.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat idem cœnobium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, minuere, vel piis de causis suis usibus applicare. Obeunte te nunc loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptione vel violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et B. Benedicti regulam elegerint. Si quis igitur sacerdotum, clericorum, ducum, comitum et judicum, vel sæcularium personarum, hanc nostræ constitutionis paginam agnoscens, contra eam venire tentaverit, secundo tertiove commonitus, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque dignitate careat, reumque se divini judicii existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi,